

siivun, vaan on meidän nyt vltodoin-
kin avattava **siivittäminen**.

Asiamies-nainen.

Siskolleni

Hyvä sisko.

Kirjeesi on perillä, se on käsissäni luettavana. En voi olla iloinen enkä kiittä sinua kirjeestäsi. Jos vereittömät kalpeat kasvoni voisi punastua, niin punastuisin häpeästä. Mutta en voi punastua, sillä kapitalistinen riistojärjestelmä on ilmennyt niistä alkopaan pois sen värin, mutta sen sijaan saan painaa pääni alas, kun kirjeesi loppulauseet olen lakanut. — Jos tämä olisi ollut ensimmäinen kirje, jonka sinulta olen saanut, olisi voinut ajatella hiukan toisella tavalla sinusta, mutta nyt kun monien vuosien kuluessa olet samanlaisia kirjoja kirjoittanut, eikä sinun maailmankatsomukseksi ole yhtään muuttanut, niin en voi antaa sydämessäni sinulle emännän anteeksi. Vaikka oletkin sinäkin niin häpeän tähtesi. Sinä kirjoitit: "Xiti ja isä elävät köyhyydessä ja saavat monasti kärsiä ääretöntä kurjuutta ja minä itsekkin olen tullut näkemään yhtä ja toista, Rikkinäimillä on kohtuullisen hyvä toimeentulo kaskinpuolien, mutta me köyhät olemme hirtvittävässä puutteessa. Mutta meidän on otettava se nöyrästi vastaan, kun luoja on sen viitsauksen meille sallinut. Meidän pitäisi olla vaan kiitollisia Jumalalle, kun kaiken tämän nykykaisen myllerryksen, puutteen ja kurjuuden keskellä olemme jotensakin toimeen tulleet, sillä luoja se on sittenkin, joka kaikki antaa."

Näin sinä kirjoitit ja vielä toivot, että luoja kääntäisi sinunkin kaukana olevan veljesi ajatukset hiukan tutkimaan ihäisyiden asioita. Hyvä sisko! Muistuko sinulle mieleen, missä olemme kasvaneet ja mistä olemme lähtöisin? Muistuko mieleesi se savupirtti siellä Luotovaaran salolla noin viisitoista vuotta sitten? — Muistatko, kuinka niukka oli silloinkin toimeentulomme ja kuinka vilul-seppä ja näkkäläisiä me lapellauma hie-roimme silmällemme savupirtin kylmällä lattialla? Olikos silloinkaan herkkuja? Eihän ollut! Kuvauan löipäkannikkaan salmea tyytyä, kun isän niukat tienestit eivät riittäneet parempaan, Xiti oli sairalainen, eikä voinut aina kyllin hyvin meitä hoitaa. Luotettinhan sitä silloinkin yhäältä tulevaan apuun — mutta korjaantukos olemme sen paremmaksi, vaikka kuinka kädet ristissä kiitettiin? Ei korjaantunut! Suuren lapsilouman kanssa jonkun vuoden kuluttua joutui vanhempani muuttamaan pois Luotovaarasta. — Minkä tähden, sen sinä tiedät, sillä pysyneehän se jokaisen perheeseemme kuuluvan ja se en en muistossa. — Nyt on viisitoista vuotta kulunut ja sinä yhä vielä veisaat samaa virttä. Eikö jo silmäsi aukene näkemään hiukan ympärilläsi? Eikö Suomen viimeiset tapahtumat ole yhä tänä mieltäsi järkyttäneet? — Sinä tiedät, mitä Suomen köyhällistö on saanut kokea viimeisten vuosien aikana. Myöskin tiedät

na. Olethan niistä usein kirjoitellut. Myöskin tiedät, missä asemassa Suomen nälkään näännytetty pohjajoukko on tänäkin päivänä — mihiin sen katse tähtää, mihiin se pyrkii ja mihiin suuntaan se tulee ottamaan askeleensa. Rukollieko se kädet ristissä apua yhäältä, kuten sinä ja sinunlaiset naiset ja miehet, joita painaa sa-

ma les kuin heittäkin. Ei! heidän povessaan palaa leppymätön taistelun haaste niinkauvan kuin viimeisenkin riistäji on valta-asemastaan alas syösty. Missä olisi sinun paikkaasi, sisko, tänä päivänä? — Se paikka riiveistä, johon sinäkin kuulut, on tyhjä — ja niin kauvan kuin näitä ankkvoja riiveissäsi on, näyttää voiton mahdollisuutenne synkältä. Hyvä sisko, en kannu vihaa sinua kohtaan, mutta sydämeni hartain toivo on, että menet niiden joukkoon, jotka sinua odottavat ja johon kuulut, mene heidän luokseen ja toimi, tee itsekkin jotain oman luokkasi hyväksi, niin ennen pitkää tulet huomamaan, että olet jotain muuta kuin talkauskoisuuteen luottava nahjus. Usein saan kirjoita äidiltä ja niissä kirjoissa, vaikka ne onkin hänen vanhaalla vapisevalla kädellään kirjoitettu, on paljon sellaista, mikä tekee minut iloiseksi. Xitimme ei käsitä sosialismia ja työväenluokkataistelua sellaisena kuin se on, hänelle mahdollisesti ympäristönsä selvittää sosialismia oppia väärässä valossa. Mahdollisesti hänen ainoa hänen lapsistaan, joka on puhunut sosialismin opista, sen tarkoituksellista mihiin se pyrkii ja mitä se tulee saavuttamaan.

Jotakin vuosia sitten, kun sain äidiltä kirjoita, tahtoi hänkin tuomita minua, että olen väärässä ja pyysi kääntymään pois siltä tieltä. Nyt on äidin kirjojen sisältö kokonaan muuttunut, ei siksi että hän olisi tietoinen sosialismista, mutta ne vastaukset joita olen hänen kirjeisiinsä lähettänyt, ovat saaneet hänen syventymään niihin kysymyksiin ja hän sanookin: "Lienet ehkä oikeassa poikani, vaan älä pahastu vaikka vanha äitisi ei voikaan niitä asioita niin selvästi käsittää."

Vanha äitimme, joka seisoo ja haudan partaalla harmaatukkaisena ja kumarassa, hänkin myöntää etten minä ole väärässä. Hänen elämänsä taival on ollut vain puutetta ja kärsimystä. Vaikka hänkin kaiken elämänsä ajan on luottanutkin johonkin yhäältä määrättyyn kohtaloon, niin nyt kuitenkin kun hänen elonsa lita alkaa olla käsissä, rupeaakin hänen luottamuksensa tuohon talkauskoisuuteen horjumaan ja lausuu pojalleen: "Lienet oikeassa."

Kiitos noista sanoista, äiti! Joskaan et ole aivan varma siitä olenko oikeassa tai ei, niin kumminkin ovat nuo sanat poistaneet sen tuomion, että olisin väärässä. Olsin iloinen, jos te äiti eläisitte vielä kauvan — niin kauvan, että saisitte nähdä sen ajan, jolloin kaikilla ihmisillä maailmassa olisi yhtähyvät elämän mahdollisuudet. Silloin sanoisitte, että sosialismin lipun juurella taisteleva köyhällistö oli oikeassa! Mutta sinä sisko, joka olet vielä nuori, ja teille veikot jotka ette tähän asti kiinnittäneet huomiota Suomen nälkään näännytety, piestyen ja sorretun työväenluokan luokkataisteluun, teidän edessänne odottaa paljon työtä. Liitytkää niihin joukkoihin, joiden tehtäväksi on jäänyt rakentaa uusi yhteiskunta jokaisessa maassa. Tehkää päätös, kummallako puolen seisotte ratkaisevan päivän lähestyessä. — Veljesi — Jack Steele.

Kaskuja Toverittarelle

Kirj. Willenmina.

Tämän tästä kapitalistisen maailman juhlalliset henkilöt kunnioittavat Amerikka vierailullaan. Ja sangen silmään pitävää on, että heidän

vierailullaan aina ovat ylen materia-

listiset vaikuttimet. Piakkoin tulee tänne Venäjän tsaarin aikainen kenraali Semenov. Hän on hirveän suuri herra ja rakastaa matkia Napoleonin, sillä Napoleon on hänen ihanteensa. Puhuessaan hän aina ottaa sen Napoleonin kuuluisan asennon asettaen toisen kätensä palttoonsa poveen sekä rypistään kasvonsa sangen tärkein näköiseksi. Hän on nuorella iälläin vanhentunut taitellessaan Siperiasta käsin bolhevikeja vastaan sen jälkeen kun on koettanut auttaa Kereuskää pysymään valian satulassa kuitenkin sinä onnistumatta. Syyksi häviönsä Siperiassa sanoo hän olevan sen, että bolshevikit ovat siellä kansan niin raastuttaneet ja pilanneet koko kansan luonteen, niin että heitä ei saa yllytyksi nousemaan bolshevikeja vastaan.

Huomaa; bolshevikit ovat kansan niin "raastuttaneet", etteivät tahdo ayyttää suotta tappaa veljiään!

Niinhan se on, sano.

Herra Semenov on asettanut elämän tehtävänsä niin korkealle, että se on hänen ja muitten mahdolloton tavoittaa. Aikoo näet vieläkin krassata Neuvosto-tasavallan maan tasalle. Ja se on paljon alottu se.

Semenovin ja hänen anteveljiensä päämäärä on, että Siperiasta tehdään itsenäisen valtakunta siksi ajaksi kun bolshevikit ovat herroina Moskovassa. Ulkomaalaisella kapitalilla, se on toisin sanoen amerikalaisella kapitalilla, laitettaisiin Siperian teollisuus ja maanviljelys "kukoistukseensa". Ja kun rajan takana olevat bolshevikit sitten näkevät Siperian kehityksen ei-bolshevistisen (kapitalistisen) hallituksen alaisena, tulevat bolshevikitkin sitten järkiinsä, ja niin on helppo iskeä Leniniä ja Trotskya vastaan kerrassa niin, että tuntuu. Ja Semenov ja kumppanit ovat aivan varmoja, että niin se tulee tapahtumaan.

Onhan se kovin ikävää sellaisella tsaarin aikaisella kaikkeen persoona-kohtaiseen komeuteen tottuneelle kenraalille, että ei saa siellä "suurensä isänmaassaan" Venäjällä elää ylellisyydessä ja ruoskituttaa työväenluokkaa, jos ei se kyllin paljon saa tuotetuksi herroillensa ylellisyyttä. Ja ruoskituttaa vieläkin kovemmin, jos ne työn orjat silloin tällöin nurisevat painajaisiaan vastaan. Kun nuo ja kaikki muut sitä seuraavat tihaisuudet ovat ijäksi kadonneet, niin ei ole lainkaan ihme, jos herrojen Semenovien sielu paisuukin bolshevikeja vastaan, jotka heiltä ovat nuo tilaisuudet otaneet. Ja siksi sitä pitää tehdä reissu Amerikkaan varoja kokoilemaan että saisi kerrankin näyttää niille bolshevikeille.

Amerikkaan on tultava siksi, että tämä on ainoa paikka maan päällä, josta mahdollisesti riittäisi rahoja ja tavaroita Neuvostovalian nujertamis tarkoituksellin. Ne muut maat ovat niin köyhä.

Mutta uskoa sopia, että Semenovin itsensäkin täytyy vielä sangen monta kertaa pyöryttää komeita vilksään sormiensa ympäri, ennen kuin Neuvostotasavalta Venäjältä on kukistettu, sillä "Ihminen päättää, jumala säättää!"

Tässä Toverittareissa näitten kaskujen paikalla on kerran ennenkin kehaistu erästä tuomaria, joka ilman aikojan rupea ajamaan nais-asiaa. Nyt saamme tilaisuuden mainita erästä toisesta kunnioitettavasta tuo-

märistä, joka jakaa arvossa pidettyä oikeuttaan Salomin kaupungissa, Oregonin valtiossa.

Tuotitiin nimittäin erään kerran tässä hiljakkoin hänen oikeuteensa kolme farmaria, joita syytettiin kuusennyneleitten hallussaan pitämästä ja kauppaamisesta. Puolustukseksi syytetyt selittivät, että se on heidän vaimojensa syy, että heidän hallussaan viinola oli. Koettivat siis samaa keinoa kuin Aatami Jumalan edessä ennen vanhaan syytti Eevaa kielletyn puun hedelmän nauttimisesta.

Mutta puheena oleva tuomari tästä Ferrassaan julkistui. Hän sanoi, että hänen oikeutensa ei tunne mitään myötätuntoa miestä kohtaan, jonka hallussa tavataan väkijoumia ja siitä koettaa yöryyttää syyin vaimonsa niskoille. "Mielestäni tuollaisen miehen vaimo olisi oikeutettu ottamaan vastaan miehensä pätkinpuukattamalla miehen palattua kotiin vankilasta". Lisäsi tuomarimme vielä höysteeksi. Ja tehdäkseen läksyn valkuttavammaksi hän tuomitsi jokaiselle syytetylle 125 dollaria sakkoa, joita farmarit rahan puutteessa joutuivat maksamaan vankilassa.

Sellaisia ne ovat oikeat tuomarit. Pitävät edes joskuskaan naisten puolta. Jokaisen tuomarin pitäisi oikeuspiirissään antaa vaimolle luvan kurittaa miehensä "kovan-puun" kalliolla. Pääsisivät siten vaimotkin paremmin heille kuuluviin "oikeuksiansa."

Bartlewillessä, Okla., on nainen apulais-kauntiflerkkini. Mennessään naimisiin erään sanomalehti-raportterin kanssa, valmistui hän itse oman avioliittolupakirjansa. Kun kaavake oli asianmukaisesti täytetty, käski morsian sulhasen nostaa oikean kätensä ylös ja vannonaa kaavakkeen täydennykset todeksi. Mikäs autti sulhasta muu kuin totella.

Sellaista sitä sattuu kun naiset valtaavat itselleen ennen yksin miehille kuuluneita virkapaikkoja.

Valmistun kampauksista (lähteneistä hiuksista)

KAUNIITA PALMIKOITA

Myöskin teen naisten ja miesten kelsonperä hiuksista. Hiukset voi lähettää postissa; palautan työn jälkivaatimuksella. Näyttämöperunkkeja myös puhdistan, kiherrän ja korjaan. (13)

HELMI NELSON,

1107 No. 12th St., Superior, Wisconsin

— Kenelle ei vielä tule Toveritar, kiruhtakoon tilaamaan sen heti!

HANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina kello 2 j.p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai kello 2 j.p., 713 E. First St.—Tervetuloa.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään omaston talolla, Ahjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. O:n ompeluseuran kokoukset pidetään joka toinen ensimmäinen ja kolmas torstai osaston talolla klo 8 illalla. Osote: 719 Montana Avenue.

WAUKEGANIN, Ill., S. S. O. viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstaina, alkaen kello 8 illalla.—Naisosaston kokoukset pidetään joka toinen keskiviikko kello 7:30 illalla.